

EL JESÚS DE LLUC

Cada evangeli ens ressalta uns aspectes de Jesús en funció de la teologia de l'evangelista i de les necessitats pastorals concretes de la comunitat a la que s'adreça. Per això, mostren diferències.

Per a sant Lluc, Jesús és el Salvador enviat per Déu “per a buscar i salvar allò que estava perdut”. El missatge de Jesús és la Bona Notícia d'un Déu compassiu, que valora els pobres, els marginats, guareix els malalts i és amic dels pecadors.

Lluc fou un metge cristià, company de sant Pau. El seu evangeli s'adreça a una comunitat de cultura grega, i fou escrit fora de Palestina entre els anys 80 i 90.

És l'evangeli de la joia que comença amb l'anunci de l'àngel: “Alegra't, plena de gràcia” (1,28) i la salutació de Maria, prenyada de l'Esperit, a Elisabet que fa saltar de goig les seves entranyes (1,44). Els pastors de Betlem reben l'anunci d'una gran alegria: “Avui, a la ciutat de David **us** ha nascut un Salvador, que és el Messies, el Senyor” (2,11). A vosaltres els pastors, que representeu els pobres i marginats que Jesús cuidarà al llarg de l'evangeli. Les guaricions de Jesús faran brollar l'alegria i el goig enmig del poble i en les paràboles de l'ovella, la dracma i el fill perdut (Lc 15) es remarcarà l'alegria pel pecador trobat.

Lluc accentua la misericòrdia de Déu que porta Jesús i el perdó incondicional que ofereix als pecadors: a Zaqueu (19,1), a la prostituta de casa de Simó (7,36), al publicà en contrast amb el fariseu (19,1). I a la Creu pronunciarà aquella

frase tan impressionant: “Pare, perdona'ls perquè no saben el que fan”.

La paràbola del Bon Samarità (10,33) descriu com entén Jesús l'amor compassiu.

A Lluc, Jesús és el qui posseeix l'Esperit Sant, i el dóna a mans plenes. A la sinagoga de Natzaret s'expressa molt clar que l'Esperit **l'ha enviat** a alliberar els captius, a portar la bona nova als pobres i a proclamar l'any de perdó dels deutes (4,18). D'aquí que l'evangeli de Lluc sigui l'evangeli dels pobres que viuen en la pobresa social, dels pecadors, dels endeutats, de les dones que són humiliades i no gaudeixen de plena consideració social, dels que ploren... Per això, és el profeta pobre que no té “on reclinar el cap”, que adverteix seriosament els rics a les Benaurances i a la paràbola del pobre Llätzer (16,19) i la del ric insensat (12,16).

Lluc mostra a Jesús molts cops en oració: en el Baptisme del Jordà (3,21), en escollir els Dotze (6,12) i el Parnostre està tot ell situat en context de pedagogia de l'oració.

El Jesús de Lluc presta especial atenció a la dona: Maria de Natzaret, Isabel, Anna, la vídua de Naïm, Marta i Maria, Maria la Magdalena... Les dones són “seguidores” de Jesús (8,1) que l'acompanyen amb els Dotze i l'ajudaven amb els seus béns.

Jesús per a Lluc no és sols un personatge històric, sinó que és el Senyor Ressuscitat que viu present en la comunitat, d'aquí que molts cops l'anomeni “el Senyor”. Des d'aquesta perspectiva pren molta

importància el relat dels deixebles d'Emmaús, que mostra com podem trobar Jesús Ressuscitat en la Paraula explicada amb ardor i en el partir el Pa de l'Eucaristia.

Jesús és el centre de la Història, amb Ell ha arribat la plenitud del temps i la seva Salvació continua actuant en l'Església (Fets dels Apòstols).

Per al diàleg:

Us proposem que cadascú esculli algun d'aquests textos. Què us hi ressona? Per què els trobeu importants? Us hi sabeu trobar reflectits? >> Fill Pròdig (15,11); Zaqueu (19,1); Bon Lladre (23,39); Ric insensat (12,13); Bon Samarità (10,25); La prostituta a casa de Simó (7,36); Marta i Maria (10,38); El Fariseu i el Publicà (18,9); Deixebles d'Emmaús (24,13).

Pregària: Lc 11, 9-13. Feu pregàries espontàniament.

